

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3143/2564

พนักงานอัยการจังหวัดสระบุรีโจทก์ บริษัท อ.โจทก์ร่วม นางสาว จ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 188, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 342, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

หลังจากศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษา จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องว่าได้วางเงินเพื่อชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์ร่วมจำนวน 70,000 บาท ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ร่วมแถลงว่า เมื่อจำเลยที่ 1 วางเงินชำระค่าเสียหายแล้ว โจทก์ร่วมก็ไม่ติดใจดำเนินคดีแพ่งและอาญาต่อจำเลยที่ 1 อีกต่อไป ตามรายงานกระบวนการพิจารณาวันนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ถือได้ว่าโจทก์ร่วมและจำเลยที่ 1 ยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมายในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นซึ่งเป็นความผิดต่อส่วนตัวก่อนคดีถึงที่สุด สิทธินำคดีอาญามาฟ้องในความผิดฐานดังกล่าวจึงระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2) และยอมทำให้คำขอในส่วนแพ่งของโจทก์ที่ให้จำเลยที่ 1 คืนโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือใช้ราคาแทนแก่โจทก์ร่วมตกไปด้วย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 188, 264, 265, 268, 341, 342 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง หรือใช้ราคาแทนเป็นเงิน 93,900 บาท แก่ผู้เสียหายที่ 2 ระหว่างพิจารณาบริษัท อ. ผู้เสียหายที่ 2 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ 2 เข้าเป็นคดีใหม่ ให้จำหน่ายคดีโจทก์เฉพาะจำเลยที่ 2 ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188, 264 วรรคแรก, 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก และมาตรา 265, 341, 342 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น ฐานร่วมกันปลอมเอกสารสิทธิ ฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม และฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันปลอมเอกสารสิทธิและฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันปลอมเอกสารสิทธินั้นเอง ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้เอกสารสิทธิปลอมแต่กระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 3 กระทง จำคุก 3 ปี จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน (ที่ถูก 18 เดือน) ให้จำเลยที่ 1 คืนโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง หรือใช้ราคาแทนเป็นเงิน 93,900 บาท แก่โจทก์ร่วม

จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำความผิดตามฟ้องข้อ 1 ถึงข้อ 5 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (เดิม), 264 วรรคแรก (เดิม), 265 (เดิม), 268 วรรคแรก (เดิม) ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก (เดิม) และมาตรา 265 (เดิม), 341 (เดิม), 342 (1) (เดิม) ประกอบมาตรา 83 การกระทำความผิดตามฟ้องข้อ 6 ถึงข้อ 9 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (ที่แก้ไขใหม่), 264 วรรคแรก (ที่แก้ไขใหม่), 265 (ที่แก้ไขใหม่), 268 วรรคแรก (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก (ที่แก้ไขใหม่) และมาตรา 265 (ที่แก้ไขใหม่), 341 (ที่แก้ไขใหม่), 342 (1) (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบมาตรา 83 นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า สิทธินาคดีอาญามาฟ้องในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นระงับไปแล้วหรือไม่ เห็นว่า หลังจากศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษา จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องว่าได้วางเงินเพื่อชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ร่วมจำนวน 70,000 บาท ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ร่วมแถลงว่าเมื่อจำเลยที่ 1 วางเงินชำระค่าเสียหายแล้ว โจทก์ร่วมก็ไม่ติดใจดำเนินคดีแพ่งและอาญาต่อจำเลยที่ 1 อีกต่อไป ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาวันนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงวันที่ 8 กันยายน 2563 ถือได้ว่าโจทก์ร่วมและจำเลยที่ 1 ยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมายในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นซึ่งเป็นความผิดต่อส่วนตัวก่อนคดีถึงที่สุด สิทธินาคดีอาญามาฟ้องในความผิดฐานดังกล่าวจึงระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) และยอมทำให้คำขอในส่วนแพ่งของโจทก์ที่ให้จำเลยที่ 1 คืนโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง หรือใช้ราคาแทนเป็นเงินจำนวน 93,900 บาท แก่โจทก์ร่วมตกไปด้วย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225 ปัญหาต่อไปที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 มีว่า สมควรรอลงโทษให้แก่จำเลยที่ 1 หรือไม่ เห็นว่า แม้พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 เป็นเรื่องที่ร้ายแรง แต่ในส่วนความผิดที่จำเลยที่ 1 กระทำต่อผู้เสียหายที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ 1 โดยผู้เสียหายที่ 1 เป็นน้องสาวของบิดาเลี้ยง ส่วนผู้เสียหายที่ 3 เป็นบิดาเลี้ยง และผู้เสียหายที่ 4 เป็นมารดา จึงเป็นการกระทำความผิดที่จำกัดอยู่ในกลุ่มคนที่รู้จักคุ้นเคยกับจำเลยที่ 1 ซึ่งจำเลยที่ 1 ได้ไปขอขมา และผู้เสียหายดังกล่าวได้ให้อภัยไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 แล้วในส่วนของโจทก์ร่วม จำเลยที่ 1 ก็ได้ชดใช้ค่าเสียหายจนเป็นที่พอใจไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 อีกต่อไปเช่นกัน นับว่าจำเลยที่ 1 รู้สำนึกในการกระทำความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นตามสมควรแล้ว พฤติการณ์แห่งคดีในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาจึงเปลี่ยนแปลงไป เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ตลอดจนนิสัยและความประพฤติทั่วไปไม่ปรากฏข้อเสียหายร้ายแรง การให้โอกาสจำเลยที่ 1 ได้กลับตนเป็นพลเมืองดีน่าจะเป็นผลดีและเป็นประโยชน์แก่จำเลยที่ 1 และสังคมมากกว่าการลงโทษจำคุกไปเสียทีเดียว กรณีจึงมีเหตุสมควรรอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 1 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ไม่รอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 1 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้น แต่เพื่อให้จำเลยที่ 1 หลาบจำเห็นสมควรลงโทษปรับอีกสถานหนึ่งและคุ้มครองความประพฤติของจำเลยที่ 1 ไว้ด้วย พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำนำยศสำหรับจำเลยที่ 1 เฉพาะความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นเสียจากสารบบความ การกระทำความผิดตามฟ้อง ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 4 และข้อ 5 จำเลยที่ 1 มีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (เดิม), 264 วรรคแรก (เดิม), 265 (เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก (เดิม), 265 (เดิม) ประกอบมาตรา 83 การกระทำความผิดตามฟ้อง ข้อ 7 และข้อ 8 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (ที่แก้ไขใหม่), 264 วรรคแรก (ที่แก้ไขใหม่), 265 (ที่แก้ไขใหม่), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก (ที่แก้ไขใหม่), 265 (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่น ฐานร่วมกันปลอมเอกสารและเอกสารสิทธิ ฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันปลอมเอกสารสิทธิและฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เนื่องจากจำเลยที่ 1 เป็นผู้ปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอมนั่นเอง จึงให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้เอกสารสิทธิปลอมแต่กระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) มาตรา 265 (ที่แก้ไขใหม่) ตามมาตรา 268 วรรคสอง ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 กระทงละ 10,000 บาท อีกสถานหนึ่งรวม 3 กระทง เป็นปรับ 30,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี และคุ้มครองประพฤติดของจำเลยที่ 1 ไว้มีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยที่ 1 ฟัง โดยให้จำเลยที่ 1 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร กับให้จำเลยที่ 1 กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกคำขอให้จำเลยที่ 1 คืนโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 เครื่อง หรือใช้ราคาแทนเป็นเงิน 93,900 บาท แก่โจทก์ร่วม นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

สิทธิศักดิ์ วนะชกิจ · ชนาภานต์ อีระเวชพลกุล · สมชัย ทิฆมาอุตมากร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3143/2564>